

> Mensen dragen nogal wat met zich mee. In deze rubriek leren we stadsgenoten kennen aan (de inhoud van) hun tas.

Tovertas op de trein

Naam Els Janssen, 61 jaar en 41 jaar getrouwd
Woont: in Rotterdam Alexander
Locatie interview: Centraal Station Rotterdam
Dagelijks leven: hoofdconducteur trein

Els Janssen legt elke dag vele kilometers af en daarbij lacht ze altijd. Als een reddende engel tovert ze van alles uit haar tas voor iedere passagier die daar behoefte aan heeft: inlegkruisjes voor blaren. Op de trein is geen dag hetzelfde.

tekst Suzanne Stam foto Diana Mosterd

Waar is je tas vandaag geweest?

"Mijn tas reist het hele land door. Vandaag had ik dienst op de stoptrein en zijn we onder andere naar Breda, Vlaardingen, Rotterdam, Dordrecht en Den Haag geweest. Morgen ga ik naar Venlo op een grote mooie trein en overmorgen naar Den Helder. Ik ben nu zes en een half jaar conducteur en ik vind het hartstikke leuk. Ik had het jaren eerder moeten worden! Hiervoor werkte ik als secretaresse tot ik ontslagen werd. Ik was 54 en dacht dat ik nergens meer kon werken. Tot dit op mijn pad kwam. De opleiding was pittig maar ik ben elke dag blij dat ik op de trein werk."

Wat maakt je werk dan zo leuk?

"Ik ga de hele dag met mensen om. De reizigers zijn zo aardig. Tuurlijk krijg je wat je geeft: als ik chagrijnig rond zou

lopen, zouden mensen mopperend reageren. Maar ik lach altijd. Op lange stukken kan je een praatje maken en vertellen mensen je soms hele verhalen. Het is ook bijzonder als reizigers je na een half jaar nog herkennen na zo'n ontmoeting of omdat ik ze een keer goed heb geholpen. En ik zie ook wel veel bekende Nederlanders op de trein: ministers, toneelspelers, schrijvers en televisiemensen. Sommige zijn in het echt net zo leuk."

En je tas gaat altijd mee?

"Ja, ik kan niet zonder. Alles wat ik op de trein nodig heb, zit erin. Hij is zwaar, maar zonder de tas kan ik mijn werk niet doen."

Mogen we zien wat er allemaal inzit?

"Mijn fluit natuurlijk. En mijn railpoc-

ket, de handcomputer waarmee ik onder andere kaartjes controleer en reisinformatie opzoek. Verder mijn UVB, uitstel van betalingen-boekje voor als mensen geen kaartje bij zich hebben. Heel belangrijk: mijn portofoon, daarmee sta ik direct in contact met de machinist, die we aanspreken met 'meester'. De kniptang natuurlijk, al is die een beetje aan het uitsterven. Een ouderwetse 'spiegel', al hoeft die niet meer mee, maar kinderen vinden die nog zo leuk. Net zoals de kniptang in verschillende vormpjes die ik altijd voor hen bij me heb. Verder belangrijke papieren en pasjes zoals mijn BOA-pasje. Als conducteur ben je 'buitengewoon opsporingsambtenaar'. Dat houdt onder meer in dat ik boetes mag uitschrijven. En ook heel belangrijk: de 'koffiepas' waarmee ik

korting krijg, want op het spoor word je een echte koffiedrinker."

Mag je ook privépullen in je tas dragen?

"Tuurlijk, die zijn onmisbaar. Mijn broodtrommel bijvoorbeeld, dropjes en zakjes bouillon om 's middags op te kikkeren. Die heb ik ook altijd in mijn tas. Plus een klein tasje met lippenstift en 'vrouwendingetjes'. Ik heb ook altijd paracetamol, zakdoekjes en pleisters bij me. Voor de reizigers dan, daar wordt veel naar gevraagd hoor. Laatst was er een vrouw met een afgebroken bh-bandje. Die geef ik dan een veiligheidsspeldje. Het klinkt raar, maar ik heb ook altijd een inlegkruisje bij me, voor als reizigers blaren hebben na een dag wandelen. Reizigers zijn erg blij met wat ik allemaal uit mijn tas tover!"